

влѣченіе, колкото е нужно за здравіе-то ти и за удоволствіе на други-ты, или подобрѣ употрѣблявай врѣмя-то си за развлѣченіе на достойны дѣла, сирѣчь полезны на ближни-ты ти, надѣхани съ великодушно братолюбіе, и на служеніе Богу съ сыновнѣ любовь и покорность.

И най напоконѣ, като ревнувашъ животъ-тъ съ той-зи начинѣ, имай предъ очи-тѣ си и могылж-тж, коіа-то тя чяка. Ако ли не рачишь да мыслишь че смръть-та е неотбѣжна, то показвашъ малодушіе, кое-то умалява ревность-тж-ти за добро-то. Не дѣй ускорява съ погрѣшки-ты си онжж неотбѣжнж минутж, нѣ нити пакъ залѣгай да ѣ отдалечишь отъ малодушіе. Жертвуй животъ-тъ си за братіа-та си, ако стане нужда и найпаче за отечество-то си. Коіа да е смръть-та что ще дочякашь, бѣди готовъ да ѣ приемешъ съ достойнж твердость, и да ѣ освятишь съ искренность и силж на вѣрж-тж ти.

И така като извршишь всички-ты тыіа длжжности, ще бѣдешъ и чловѣкж и гражданинж въ най высоко-то значеніе на тыіа думы. Ще станешъ и на общество-то полезенъ и самъ ще бѣдешъ честитъ.

